

Mirades cap per avall

De la bellesa publicitària a la transformació. Rai Escalé mostra els seus últims treballs, on imatges al revés prenen un nou sentit. Per **Natàlia Ramon**

Quan arribo al nou estudi de Rai Escalé—Raimon de naixement—(Barcelona, 1964), el trobo perseguint algunes goteres que fan perillar els seus quadres. És una nau a Gràcia, ampla, que comparteix amb altra gent i a la qual acaba de traslladar-se. Les goteres—vies d'aigua en diu ell tot rient—són poques i petites tot i ploure a bots i barrals, però el mantenen alerta. Ens mirem moltes de les seves obres que acaben d'arribar d'emmarcar i que van directament a la Iguapop Gallery, on Escalé presenta una exposició a partir del 30 d'abril. "Fa un parell d'anys que em dedico a la pintura, podríem dir de veritat—diu—. Durant molts anys no vaig tenir la pretensió de ser pintor, pintava i prou. Vaig estudiar Belles Arts, però he treballat en mil feines i només pintava de tant en tant. Però ser pintor de diumenge és només frustració". Ara s'hi dedica a temps complet i reconeix que aquest és el seu somni perquè "quan no pintava, deia: 'Ho faré quan em jubili'. Però sempre estava pintant dins el meu cap".

La bellesa transformada

L'obra de Rai Escalé es presta a entretenir-se. El que l'ull veu a primera vista, de lluny, té poc a veure quan la mirada es fixa en la imatge. I encara més, si agafem l'obra i la girem de cap per avall ens sorprendrà una nova visió molt allunyada de la inicial. Són diversos plans, és un joc de percepcions sorprenent. L'artista va començar "jugant amb aquesta concepció de diversos plans superposats, agafant revistes, enganxant imatges sobre la tela per després manipular-les". Rai Escalé treballa amb desenes de volums de revistes com *Elle*, *In Style*, *Stock Photos* i d'altres, d'on treu imatges de suposada bellesa publicitària per manipular-les i convertir-les en una nova persona. "Agafo les revistes i me les miro de cap per avall! És simplement fer allò que fa la percepció humana. Si tu mires a la cara d'algú, saps més o menys quans anys té, si està trist o content, si és d'aquí o d'allà... però si l'agafes pels peus i el gires de cap per avall perds tota la

Rai Escalé al seu estudi de Gràcia, on s'acaba de traslladar. Així que vam marxar va començar a posar ordre.

noció del que coneixes". La pintura—o potser hauríem de dir les imatges—de Rai Escalé ens fa veure que l'aparent bellesa, sobretot publicitària, amaga imatges amb un punt de deliri, personatges estrafolaris que sorgeixen d'un anunci de llenceria. La

Una model a punt de punxar-se botox a la cara no és una imatge terrorífica?

tècnica que usa l'artista "surt del collage de tisora—diu Escalé—. Agafo les imatges de suposada bellesa i les processo perquè crec que algú ha de processar totes aquestes cabronades que cada dia ens foten pels ulls! Uso disolvents sobre les tintes de les revistes i després altres tintes i acrílics".

Una cara sense expressió, una mà amb una xeringa a punt de punxar-se en

una galta. Així és una de les obres d'Escalé que surt d'una fotografia real d'una model de bellesa clàssica que està a punt de punxar-se botox en una galta. L'artista es pregunta: "Hi ha res més fort que això, que es publica com un anunci d'allò més normal en una revista de moda? No és això terrorífic?". Les transformacions en les obres d'aquest artista de Barcelona, sovint són descarnades i sovint deixen entreveure la 'calavera' que tots portem dintre. Però Rai Escalé també presenta obra on no trobarem aquesta superposició de plans. Pintura, com una versió—passada pel seu sedàs—dels borratxos de Velázquez, "perquè al final no deixo de ser pintor!".

Espai artístic a Barcelona

Rai Escalé ha sortit de l'àmbit català. Ens els darrers mesos ha exposat a Irlanda, el passat gener a Berlín i el desembre del 2007 a Miami. "Aquí no hi ha gaires possibilitats", comenta sense cap mena de rancúnia. "De fet, el BAC (el festival Barcelona Art

Contemporani) és de les poques coses que hi ha a la ciutat. Sort encara que l'any passat va començar aquesta nova fira d'art contemporani, SWAB, i hi ha alguna cosa més. Perquè a ARCO, a Madrid, no accepten, per exemple la Iguapop Gallery, on jo exposo, i no l'acceptaran en els propers mil anys". Rai Escalé no es queixa però constata que a la ciutat és difícil dedicar-se a les arts plàstiques. Està en contacte amb artistes europeus com Milos Koptak de Bratislava (Eslovàquia), amb qui fa obres a quatre mans, i diu que en altres països europeus hi ha més facilitats per als artistes. Aquí, diu, "tenim el MACBA, que és el prototip de museu desconectat de la realitat. Amb tants de metres de marbre blanc d'aquest museu, vols dir que no hi podria haver dos-cents metres perquè els artistes contemporanis d'aquí, de la ciutat, poguessin exposar?".

Rai Escalé.
 Iguapop Gallery (Comerç, 15). T. 93 310 07 35. Del 30 d'abril al 31 de maig.